

PARASHAT NITZAVIM (YOU ARE STANDING)

D'varim (Deut) 29:9-30:20 | Yesha-Yahu (Isa) 61:10-63:9 | Tehillah (Psalm) 81 | Romim (Romans) 9:30-10:13; Luka (Luke) 24:1-12; 24:44-45.

TORAH | HAFTARAH | MIZMURIM | MEGILLAT ESTER

TORAH

D'varim Chapter 29

9 "You are standing this day, all of you, before יהוה your Elohim: your heads, your tribes, your elders, and your officers, even all the men of Yisra'el,

10 your little ones, your wives, and your stranger that is in the midst of your camp, from the hewer of your wood unto the drawer of your water;

11 that you should enter into the Brit of יהוה your Elohim, and into His oath, which יהוה your Elohim makes with you this day;

12 that He may establish you this day unto Himself for a people, and that He may be unto you Elohim, as He spoke unto you, and as He swore unto your fathers, to Avraham, to Yitz'khak, and to Ya'akov.

13 Neither with you only do I make this Brit and this oath;

14 but with him that stands here with us this day before יהוה our Elohim, and also with him that is not here with us this day,

15 for you know how we dwelt in the land of Mitzrayim; and how we came through the midst of the nations through which you passed;

דברים פרק כט

ט אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל.

י טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך.

יא לעברך בבְרית יהוה אלהיך ובאֵלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום.

יב למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב.

יג ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת.

יד כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום.

טו כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם.

טז ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמָהם.

יז פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט

16 and you have seen their detestable things, and their idols, wood and stone, silver and gold, which were with them,

17 lest there should be among you man, or woman, or family, or tribe, whose heart turns away this day from יהוה our Elohim, to go to serve the gods of those nations; lest there should be among you a root that bears gall and wormwood;

18 and it comes to pass, when he hears the words of this curse, that he blesses himself in his heart, saying, 'I shall have shalom, though I walk in the stubbornness of my heart', that the watered be swept away with the dry;

19 יהוה will not be willing to pardon him, but then the anger of יהוה and His jealousy shall be kindled against that man, and all the curse that is written in this book shall lie upon him, and יהוה shall blot out his name from under heaven;

20 and יהוה shall separate him unto evil out of all the tribes of Yisra'el, according to all the curses of the Brit that is written in this Sefer HaTorah.

21 And the generation to come, your children that shall rise up after you, and the foreigner that shall come from a far land, shall say, when they see the plagues of that land, and the sicknesses wherewith יהוה has made it sick;

22 and that the whole land thereof is brimstone, and salt, and a burning, that it is not sown, nor does it bear, nor any grass grows therein, like the overthrow of S'dom and Amorah, Admah and Zevo'im, which יהוה overthrew in His anger, and in His wrath;

23 even all the nations shall say, 'Why has יהוה done this unto this land? What does the heat of this great anger mean?'

24 Then men shall say, 'Because they forsook the Brit of יהוה , the Elohim of their fathers, which He made with them when He brought them forth out of the land of Mitzrayim;

25 and went and served other gods, and worshipped them, gods that they knew not, and that He had not allotted unto them;

26 therefore the anger of יהוה was kindled against this land, to bring upon it all the curse that is written in this book;

27 and יהוה rooted them out of their land in anger, and

אֲשֶׁר לָבְבוּ פְנֵה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לְעַבֵּד אֶת אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שֵׁרֶשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה.

יַח וְהָיָה בְשִׁמְעוֹ אֶת דְּבַרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבַּרְךָ בְּלִבּוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהִי לִי כִּי בִשְׂרָרוֹת לְבִי אֵלֶּךְ לְמַעַן סְפוֹת הָרְוָה אֶת הַצְּמֵאָה.

יֵט לֹא יֵאבֶה יְהוָה סִלַּח לוֹ כִּי אִזּוֹ יַעֲשֶׂן אִף יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרִבְצָה בּוֹ כָּל הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחָה יְהוָה אֶת שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם.

כ וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעַה מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל כָּכֹל אֲלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה.

כא וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּגִיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכַּרְי אֲשֶׁר יָבֵא מֵאַרְצַי רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת מִכּוֹת הָאָרֶץ הַהוּא וְאֶת תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר חָלָה יְהוָה בָּהּ.

כב גְּפִרִית וּמִלַּח שְׂרָפָה כָּל אֲרָצָה לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יַעֲלֶה בָּהּ כָּל עֵשֶׂב כְּמַהֲפַכַת סֹדֶם וְעַמְרָה אֲדָמָה וְצַבִּיִּים אֲשֶׁר הִפְדָּ יְהוָה בְּאִפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ.

כג וְאָמְרוּ כָּל הַגּוֹיִם עַל מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לְאַרְצָי הַזֹּאת מָה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה.

כד וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם מֵאַרְצַי מִצְרַיִם.

כה וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם.

כו וַיַּחַר אִף יְהוָה בְּאַרְצָי הַהוּא לְהַבִּיא עָלֶיהָ אֶת כָּל הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה.

כז וַיִּתְשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף וּבַחֲמָה וּבִקְצָף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַח אֶל אֲרָצָי אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה.

כח הִנְסַתְרַת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִנְגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה

in wrath, and in great indignation, and cast them into another land, as it is this day'.

28 The secret things belong unto יהוה our Elohim; but the things that are revealed belong unto us and to our children forever, that we may do all the words of this Torah."

D'varim Chapter 30

1 "And it shall come to pass, when all these things are come upon you, the blessing and the curse, which I have set before you, and you shall think yourself among all the nations, where יהוה your Elohim has driven you,

2 and shall return unto יהוה your Elohim, and hearken to His voice according to all that I command you this day, you and your children, with all your heart, and with all your soul;

3 that then יהוה your Elohim will turn your captivity, and have compassion upon you, and will return and gather you from all the peoples where יהוה your Elohim has scattered you.

4 If any of yours that are dispersed are in the uttermost parts of heaven, from there will יהוה your Elohim gather you, and from there will He fetch you.

5 And יהוה your Elohim will bring you into the land which your fathers possessed, and you shall possess it; and He will do you good, and multiply you above your fathers.

6 And יהוה your Elohim will circumcise your heart, and the heart of your seed, to love יהוה your Elohim with all your heart, and with all your soul, that you may live.

7 And יהוה your Elohim will put all these curses upon your enemies, and on them that hate you, that persecuted you.

8 And you shall return and hearken to the voice of יהוה, and do all His Mitzvot which I command you this day.

9 And יהוה your Elohim will make you over-abundant in all the work of your hand, in the fruit of your body, and in the fruit of your cattle, and in the fruit of your land, for good; for יהוה will again rejoice over you for good, as He rejoiced over your fathers;

10 if you shall hearken to the voice of יהוה your

דברים פרק ל

א והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחת יהוה אלהיך שמה.

ב ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו בכל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך.

ג ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה.

ד אם יהיה נדחת בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך.

ה והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתך.

ו ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך.

ז ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך.

ח ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום.

ט והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתך.

י כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך.

יא כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא.

יב לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה.

יג ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה.

יד כי קרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבבך לעשותו.

Elohim, to keep His Mitzvot and His Khukot which are written in this Sefer HaTorah; if you turn unto יהוה your Elohim with all your heart, and with all your soul."

11 "For this Mitzvah which I command you this day, it is not too hard for you, neither is it far off.

12 It is not in heaven, that you should say, 'Who shall go up for us to heaven, and bring it unto us, and make us to hear it, that we may do it?'"

13 Neither is it beyond the sea, that you should say, 'Who shall go over the sea for us, and bring it unto us, and make us to hear it, that we may do it?'"

14 But HaDavar is very nigh unto you, in your mouth, and in your heart, that you may do it."

15 "See, I have set before you this day Khayim and good, and Mavet and evil,

16 in that I command you this day to love יהוה your Elohim, to walk in His ways, and to keep His Mitzvot and His Khukot and His Mishpatim; then you shall live and multiply, and יהוה your Elohim shall bless you in the land where you go in to possess it.

17 But if your heart turns away, and you will not hear, but shall be drawn away, and worship other gods, and serve them;

18 I declare unto you this day, that you shall surely perish; you shall not prolong your days upon the land, where you pass over the Yarden to go in to possess it.

19 I call heaven and earth to witness against you this day, that I have set before you Khayim and Mavet, the blessing and the curse; therefore choose life, that you may live, you and your seed;

20 to love יהוה your Elohim, to hearken to His voice, and to cleave unto Him; for that is your life, and the length of your days; that you may dwell in the land which יהוה swore unto your fathers, to Avraham, to Yitz'khak, and to Ya'akov, to give them."

טו ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע.

טז אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורביית וברכה יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה.

יז ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדהת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם.

יח הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשתה.

יט העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך.

כ לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם.

חַפְזָרָה

Yesha-Yahu Chapter 61

10 "I will greatly rejoice in יהוה , my soul shall be joyful in my Elohim; for He has clothed me with the garments of Salvation, He has covered me with the robe of Tzedaka, as a bridegroom puts on a priestly

ישעיהו פרק סא

י שוש אשיש ביהוה תגיל נפשי באלהי כי הלבשיני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני: כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה.

diadem, and as a bride adorns herself with her jewels.
11 For as the earth brings forth her growth, and as the garden causes the things that are sown in it to spring forth, so Adonai יהוה will cause Tzedaka and Tehillah to spring forth before all the nations."

יא כי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צְדָקָהּ וּכְגַנָּה זְרוּעֶיהָ תִצְמִיחַ
בְּן אֲדָנָי יְהוִה יִצְמִיחַ צְדָקָהּ וְתִהְיֶה לְגֹד כָּל
הַגּוֹיִם.

Yesha-Yahu Chapter 62

1 "For the sake of Tzion will I not be silent, and for Yerushalayim's sake I will not rest, until her tzedaka goes forth as brightness, and her Salvation as a torch that burns.

2 And the nations shall see your tzedaka, and all kings your glory; and you shall be called by a new name, which the mouth of יהוה shall mark out.

3 You shall also be a crown of beauty in the hand of יהוה , and a royal diadem in the open hand of your Elohim.

4 You shall no more be termed 'Forsaken', neither shall your land any more be termed 'Desolate'; but you shall be called, 'My Delight is in Her', and your land, 'Be'ulah'; for יהוה delights in you, and your land shall be espoused.

5 For as a young man espouses a virgin, so shall your sons espouse you; and as the bridegroom rejoices over the bride, so shall your Elohim rejoice over you.

6 I have set watchmen upon your walls, O Yerushalayim, they shall never not be silent, day nor night, "You that are the remembrancers of יהוה , take no rest,

7 and give Him no rest, until He establishes, and until He makes Yerushalayim a praise in the earth.

8 יהוה has sworn by His right hand, and by the arm of His strength, 'Surely I will no more give your grain to be food for your enemies; and strangers shall not drink your wine for which you have labored;

9 but they that have garnered it shall eat it, and praise יהוה , and they that have gathered it shall drink it in the courts of My Mikdash'.

10 Go through, go through the gates, clear the way of the people; cast up, cast up the highway, gather out the stones; lift up an ensign over the peoples.

11 Behold, יהוה has proclaimed unto the end of the earth, 'Say unto Bat-Tzion, 'Behold, your Salvation comes; behold, His reward is with Him, and His

ישעיהו פרק סב

א לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחְשָׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוּט עַד יֵצֵא כְנֹגַהּ צְדָקָהּ וְיִשׁוּעָתָהּ כָּל־לַפִּיד יִבְעַר.

ב וְרָאוּ גוֹיִם צְדָקָתְךָ וְכָל מְלָכִים כְּבוֹדְךָ; וְקָרָא לְךָ שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוִה יִקְבְּנוּ.

ג וְהָיִית עֶטְרַת תְּפֹאֲרֹת בְּיַד יְהוִה; וְצַנּוּף (וְצִנּוּף) מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ.

ד לֹא יֵאמָר לְךָ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאֶרֶץ לֹא יֵאמָר עוֹד שְׁמָמָה כִּי לְךָ יִקְרָא חֶפְצִי בָהּ וּלְאֶרֶץ בְּעוֹלָה: כִּי חֶפֶץ יְהוִה בְּךָ וְאֶרֶץ תִּבְעַל.

ה כִּי יִבְעַל בְּחֹר בְּתוֹלָה יִבְעֹלֶיךָ בְּנִי; וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ.

ו עַל חוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שְׁמָרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יִחָשׂוּ; הַמְזַכְּרִים אֶת יְהוִה אֵל דָּמֵי לְכֶם.

ז וְאַל תִּתְּנוּ דָּמֵי לֹ: עַד יָכוֹנֵן וְעַד יִשִּׂים אֶת יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאֶרֶץ.

ח נִשְׁבַּע יְהוִה בְּיָמֵינוּ וּבְזֵרוּעַ עֲזוֹ: אִם אֶתֶּן אֶת דְּגָנְךָ עוֹד מֵאֲכָל לְאִיבֶיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי גִבֹר תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר יִגְעַת בּוֹ.

ט כִּי מֵאֲסָפוּ יֹאכְלֶהוּ וְהִלְלוּ אֶת יְהוִה; וּמִקְבְּצָיו יִשְׁתַּהוּ בְּחִצְרוֹת קִדְשֵׁי.

י עֲבְרוּ עֲבְרוּ בְּשַׁעְרֵים פָּנּוּ דְרָךְ הָעַם; סְלוּ סְלוּ הַמְסֻלָּה סִקְלוּ מֵאֲבָן הָרִימוּ נֶס עַל הָעַמִּים.

יא הִנֵּה יְהוִה הַשְׁמִיעַ אֶל קִצֵּה הָאֶרֶץ אֲמָרוּ לְבַת צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֶךָ בָּא; הִנֵּה שָׁכְרוּ אֶתוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לִפְנָיו.

יב וְקָרָאוּ לָהֶם עִם הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוִה; וְלְךָ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נִעְזְבָה.

recompense before Him'.

12 And they shall call them 'Am Kadosh, The redeemed of יהוה'; and you shall be called 'Sought out, a City not Forsaken'."

Yesha-Yahu Chapter 63

1 "Who is this that comes from Edom, with crimsoned garments from Botzrah? This that is glorious in His apparel, stately in the greatness of His strength? 'I that speak in tzedaka, mighty to save.'

2 Why is Your apparel red, and Your garments like his that treads in the winevat? 3 'I have trodden the winepress alone, and of the peoples there was no man with Me; yes, I trod them in My anger, and trampled them in My fury; and their lifeblood is dashed against My garments, and I have stained all My raiment.

4 For the day of vengeance that was in My heart, and My year of redemption are come.

5 And I looked, and there was none to help, and I beheld in astonishment, and there was none to uphold; therefore My own arm brought Salvation unto Me, and My fury, it upheld Me.

6 And I trod down the peoples in My anger, and made them drunk with My fury, and I poured out their lifeblood on the earth.'

7 I will make mention of the compassions of יהוה, and the praises of יהוה, according to all that יהוה has bestowed on us; and the great goodness toward Beit Yisra'el, which He has bestowed on them according to His mercies, and according to the multitude of His compassions.

8 For He said, 'Surely, they are My people, children that will not deal falsely'; so He was their Moshiah.

9 In all their affliction He was afflicted, and the Malakh of His presence saved them; in His love and in His pity He redeemed them; and He bore them, and carried them all the days of old.

תועטעאט

Tehillah (Psalm) 81

1 For the Leader; upon the Gitit. By Asaf.
2 Sing aloud unto Elohim our strength; shout unto the

ישעיהו פרק סג

א מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבשו צעה ברב כחו; אני מדבר בצדקה רב להושיע.

ב מדוע אדם ללבושך; ובגדיך כדרך בגת.

ג פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי; ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי.

ד כי יום נקם בלבי; ושנת גאולי באה.

ה ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך; ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני.

ו ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי; ואוריד לארץ נצחם.

ז חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה; ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו.

ח ויאמר אף עמי המה בנים לא ישקרו; ויהי להם למושיע.

ט בכל צרתם לא (לו) צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם; וינטלם וינשאם כל ימי עולם

תהלים פרק פא

א למנצח עלהגתיתלאסף.

ב הרנינו לאלהים עזינו; הריעו לאלהי יעקב.

Elohim of Ya'akov.
3 Take up the melody, and sound the timbrel, the sweet Kinor with the Nevel.
4 Blast the shofar at the khodesh, at the full moon for our Khag.
5 For it is a statute for Yisra'el, an ordinance of the Elohim of Ya'akov.
6 He appointed it in Yosef for a testimony, when He went forth against the land of Mitzrayim. The speech of one that I knew not did I hear:
7 "I removed his shoulder from the burden; his hands were freed from the basket.
8 You did call in trouble, and I rescued you; I answered you in the secret place of thunder; I proved you at the waters of Merivah. Selah.
9 Hear, O My people, and I will admonish you: O Yisra'el, if you would hearken unto Me!
10 There shall no strange god be in you; neither shall you worship any foreign god.
11 I am יהוה your Elohim, who brought you up out of the land of Mitzrayim; open your mouth wide, and I will fill it.
12 But My people hearkened not to My voice; and Yisra'el would not love Me.
13 So I let them go after the stubbornness of their heart, that they might walk in their own counsels.
14 Oh that My people would hearken unto Me, that Yisra'el would walk in My ways!
15 I would soon subdue their enemies, and turn My hand against their adversaries.
16 The haters of יהוה would dwindle away before Him; and their punishment would endure forever.
17 They would also be fed with the fat of wheat; and with honey out of the Rock would I satisfy you."

ג שָׂאוּ זְמֵרָה וּתְנוּ תֵף; כְּנֹזֵר נְעִים עִסְנְבָל.
ד תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר; בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ.
ה כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא; מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
ו עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ· בְצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם; שִׁפְתַי לֹא יְדַעְתִּי אֲשַׁמָּע.
ז הַסִּירוּתַי מִסָּבֵל שְׂכֻמוֹ; כְּפִיו מִדוּד תִּעֲבֹרְנָה.
ח בְּצֹרֶה קָרָאתָ וְאַחֲלֹצְךָ: אָעֲנֶךָ בְּסֶתֶר רָעִים; אֲבַחֲנֶךָ עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה.
ט שָׁמַע עַמִּי וְאַעֲיֵדָה· בְּךָ; יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי.
י לֹא יְהִיֶּךָ בְּךָ אֵל זֶר; וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵחַ.
יא אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶדְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם; הַרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ.
יב וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוּלִי; וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי.
יג וְאַשְׁלַחְהוּ בַשְּׁרִירוֹת לְבָם; יֵלְכוּ בְמוֹעֲצוֹתֵיהֶם.
יד לוֹ עַמִּי שָׁמַע לִי; יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ.
טו כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנִיעַ; וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי.
טז מִשְׁנְאֵי יְהוָה יִכַּחְשׁוּ לוֹ; וְיִהִי עֵתָם לְעוֹלָם.
יז וַיֵּאָכִילֵהוּ מִחֵלֶב חֶטָּה; וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעְךָ.

חחחחחחחחחחחח

Romim Chapter 9

30 What shall we say then? That the Goyim who followed not after tzedaka have attained to tzedaka;

אגרת שאול אל הרומים פרק ט

לְמָה אֶפְּוֵא נְאֻמְךָ? שֶׁהַגּוֹיִים אֲשֶׁר לֹא רָצוּ אַחֲרַי צְדָקָה הִשִּׁיגוּ צְדָקָה, אֲבָל צְדָקָה אֲשֶׁר מֵאֻמוֹנָה

that is, the tzedaka which is the result of trust.

31 But Yisra'el, who followed after the Torah of tzedaka, has not attained to the Torah of tzedaka.

32 Why? Because it was not sought by Emunah, but by the works of the Torah. So they stumbled at that stumbling-stone.

33 As it is written, "Behold, I lay in Tzion a stumbling-stone, and a rock of offense; but whoever trusts in Him shall not be ashamed."

היא.

לא ואולם ישראל שרץ אחרי תורה של צדקה, תורה של צדקה לא השיג.

לב משום מה? משום שלא מאמונה אלא ממעשי התורה, כי נכשלו באבן הנגף, לג ככתוב: הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול, והמאמין בה לא יבוש.

Romim Chapter 10

1 My brethren, my heart's desire and prayer to Elohim for Yisra'el is that they might be saved.

2 For I can testify for them that there is in them a zeal for Elohim, but not according to the true knowledge.

3 For they know not the tzedaka of Elohim, but seek to establish their own tzedaka, and because of this, they have not submitted themselves to the tzedaka of Elohim.

4 For Mashi'akh is the perfection of the Torah, for tzedaka to everyone who trusts.

5 For Moshe writes of the tzedaka of the Torah this way: "Whoever shall do these things shall live by them."

6 But the tzedaka which is of trust says this: "Do not say in your heart, 'who has ascended to heaven and brought Mashi'akh down to earth?'"

7 And "Who has descended into the abyss of She'ol and brought up Mashi'akh from the house of the dead?"

8 But what does it say? "HaDavar is near to you, even in your mouth and in your heart;" that is D'var HaEmunah which we declare;

9 so if you will confess with your mouth Adoneinu Yeshua and will trust in your heart that Elohim raised Him from the dead, you shall live.

10 For the heart which trusts in Him shall be declared righteous, and the mouth that confesses Him shall be saved.

11 For the scripture says, "Whoever trusts in Him shall not be ashamed."

אגרת שאול אל הרומים פרק י

א אחי, חפץ לבי ובקשתי לאלהים בעדם, שיושעו;

ב כי מעיד אני עליהם שקנאת אלהים בהם, אך לא בדעת.

ג את צדקתו של אלהים לא ידעו, אלא בקשו לכוונן את הצדקה של עצמם, ומשום כך לא נכנעו לצדקתו של אלהים.

ד הן תכליתה של התורה הוא המשיח, לצדקה לכל המאמין.

ה הרי כך כתב משה על הצדקה שבתורה: מי שיעשה את אלה יחיה בהם.

ו אבל הצדקה שבאמונה כך אומרת: אל תאמר בלבבך: מי עלה לשמים והוריד את המשיח?

ז ומי ירד לתהום שאול והעלה את המשיח מבין המתים?

ח אלא מה אמר? קרוב אליך הדבר, לפיך וללבי. זהו דבר האמונה שאנו מכריזים.

ט ואם תודה בפיך באדונינו ישוע ותאמין בלבבך שהאלהים הקימו מבין המתים, תושע;

י כי הלב אשר מאמין בו מצדק, והפה אשר מודה בו נושע;

יא שהרי הכתוב אמר: כל המאמין בו לא יבוש.

Luka Chapter 24

1 And on the first, after Shabbat, before dawn, while it was yet dark, they came to the tomb and brought the spices which they had prepared; and there were with them other women.

2 And they found the stone rolled away from the tomb.

3 And they entered in, but they did not find the body of Yeshua.

4 And it came to pass as they were confused about this, behold, two men stood above them, and their garments were shining;

5 and they were afraid and bowed their faces to the ground; and they said to them, "Why do you seek the living among the dead?"

6 He is not here, He has risen; remember what He spoke to you while He was in the Galil,

7 saying that Ben HaAdam had to be delivered into the hands of sinful men and be executed, and rise again on the third day."

8 And they remembered His words.

9 And they returned from the tomb and told all these things to the eleven, and to the rest.

10 They were Miryam of Magdala, and Yukhan, and Miryam the mother of Ya'akov, and the rest who were with them, who told these things to the Shlikhim.

11 And these words appeared in their eyes as delusions; and they did not believe them.

12 But Shimon rose up and ran to the tomb; and he looked in and saw the linen laid by itself, and he went away wondering in himself concerning what had happened.

Luka Chapter 24

44 And He said to them, "These are the words which I spoke to you when I was with you, that everything must be fulfilled which is written in the Torah of Moshe, and in the Nevi'im, and in the Tehillim, concerning me."

45 Then He opened the eyes of their minds to understand the scriptures.

לוקא פרק כג

א ובאחד בשבת בשחר, בעוד חשך, באו לביית הקבר והביאו את המרקחות אשר הכינו; והיו אתן נשים אחרות.

ב ומצאו את האבן נגלה מבית הקבר,

ג ונכנסו ולא מצאו את גופת ישוע.

ד ובעוד הן תמהות על זאת, והנה שני אנשים עמדו מעליהן ולבושם מבריק.

ה ונתמלאו פחד והרכינו פניהן ארצה. והם אמרו להן: מדוע מחפשות אתן את החי אצל המתים?

ו איננו כאן. הוא קם. זכרנה שדבר אתכן כאשר היה בגליל.

ז ואמר, שעתיד בן-האדם להמסר לידי אנשים חוטאים ויצלב, וביום השלישי יקום.

ח והן נזכרו בדבריו.

ט וזכרו מן הקבר ואמרו את כל הדברים האלה לאחד-עשר ולשאר.

י היו הן מרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב, והשאר שהיו אתן, אשר אחרו זאת לשליחים.

יא ונראו הדברים האלה בעיניהם כהזיות, ולא האמינו להן.

יב אבל שמעון קם ורץ לקבר, והביט וראה את כלי הפשתן מנחים לבד, והלך משתומם בלבו על מה שקרה.

לוקא פרק כג

מד ואמר להם: אלה הם הדברים שדברתי אתכם כאשר הייתי אתכם, שצריך להתמלא כל שכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים.

מה אז פקח את עיני שכלם להבין את הכתובים;

